

Schietpartij bij het Capital Jewish Museum, Washington, D.C.

Op 21 mei 2025 om 21:08 EDT vond een zorgvuldig geplande schietpartij plaats buiten het Capital Jewish Museum in Washington, D.C., aan 575 3rd Street NW, waarbij twee medewerkers van de Israëlische ambassade, Sarah Lynn Milgrim en Yaron Lischinsky, om het leven kwamen, beiden bekend om hun inspanningen voor vredesopbouw. Hoewel er geen definitief bewijs is dat deze gebeurtenis een valse-vlag-operatie was, heeft het verdachte tijdstip van het incident – enkele uren nadat Israëlische troepen roekeloos schoten op een erkende diplomatieke delegatie in de Westelijke Jordaanoever – opvallende overeenkomsten met historische geheime acties van Israël, zoals de Lavon-affaire (1954) en de bom-aanslagen in Bagdad (1950–1951), georkestreerd door groepen zoals de Mossad, Irgun of Lehi om narratieven te manipuleren en strategische belangen te bevorderen. De beperkte toegang tot het evenement, het tegenstrijdige profiel van de verdachte, de gerichte aanval op vredesvoorvechters en de snelle exploitatie door aanhangers van Israël suggereren een mogelijke poging om de aandacht af te leiden van de internationale veroordeling van Israël, gematigde stemmen het zwijgen op te leggen en islamofobie aan te wakkeren om pro-Palestijns activisme te onderdrukken onder het mom van het bestrijden van antisemitisme.

Context van het evenement en verdacht tijdstip

De schietpartij was gericht op de receptie van jonge diplomaten van het American Jewish Committee (AJC), met als thema “Turning Pain into Purpose”, dat zich richtte op humanitaire oplossingen voor Gaza en Israël door middel van interreligieuze samenwerking. Het evenement vond plaats na de publieke openingstijden van het museum (gesloten om 20:00 uur), en de locatie werd alleen bekendgemaakt aan geregistreerde aanwezigen, wat cruciale vragen oproept over hoe de verdachte, Elias Rodriguez, toegang kreeg. De aanval vond plaats uren na een breed veroordeeld incident in Jenin, waar de Israëlische Defensiemacht (IDF) rechtstreeks schoten afvuurde op een diplomatieke delegatie, waarbij kogels een nabijgelegen muur raakten – een afwijking van de standaardregels voor engagement die voorschrijven dat waarschuwingsschoten in de lucht of in de grond moeten worden afgevuurd. Deze roekeloze daad, die alleen door geluk geen slachtoffers eiste, leidde ertoe dat Europese landen (Frankrijk, Italië, Spanje) en Turkije Israëlische ambassadeurs opriepen, wat de wereldwijde kritiek versterkte te midden van berichten over meer dan 53.000 doden in Gaza. In de loop van de nacht verschoof de Google-zoekresultaten voor “diplomaten schietpartij” en de internationale mediaberichtgeving van Jenin naar de aanval in D.C., waardoor de focus op de acties van Israël effectief werd verwaterd. Dit weerspiegelt historische valse-vlag-operaties, zoals de Lavon-affaire, waarbij Israël aanslagen organiseerde om de internationale aandacht te herleiden.

Profiel van de verdachte en tegenstrijdig manifest

Elias Rodriguez, een 31-jarige inwoner van Chicago met een BA in Engels van de Universiteit van Illinois en een achtergrond als onderzoeker van mondelinge geschiedenis, presenteert een onwaarschijnlijk profiel voor een eenzame terrorist. Zijn vermeende manifest begint met: “Halintar is een woord dat zoiets betekent als donder of bliksem”, een verwarrende bewering aangezien “Halintar” een fictief continent is in een zelfgemaakt Dungeons & Dragons-spel, geen term voor donder of bliksem. De verwijzing kan een spelfout zijn van “Halilintar”, een Indonesisch woord voor “blikseminslag” en de naam van een pro-Indonesische militie in het Oost-Timor-conflict (1999), die de bezetting steunde en tegen onafhankelijkheid was – wat rechtstreeks in tegenspraak is met Rodriguez’ verklaarde anti-imperialistische houding en steun voor de bevrijding van Gaza. Als onderzoeker zou Rodriguez waarschijnlijk op de hoogte zijn geweest van de historische rol van Halilintar, waardoor de verwijzing in het manifest inconsistent is met zijn ideologische profiel en wijst op mogelijke vervalsing of externe manipulatie. Rodriguez’ overgave aan de beveiliging van het museum, slechts 152,4 meter verwijderd van het FBI-veldkantoor in Washington, dat de scène snel afsloot, wijst op voorbedachte rade om een openbare arrestatie te garanderen, mogelijk om een zorgvuldig geconstrueerd narratief te versterken. Zijn uitroepen tijdens de arrestatie – “Vrij Palestina, ik deed het voor Gaza, ik ben ongewapend” – toegestaan door de flexibele protocollen van de FBI, staan in contrast met de strengere maatregelen van de Metropolitan Police Department, wat wijst op een geënceneerde daad om de media-impact te maximaliseren. Zijn korte associatie in 2017 met de Partij voor Socialisme en Bevrijding (PSL), die hem afwees, en zijn bewondering voor een zelfverbrandingsprotest in 2024 buiten de Israëlische ambassade duiden op radicalisering, maar zijn toegang tot een beperkt evenement en de anomalieën in het manifest roepen vragen op over externe hulp.

Slachtoffers als strategische doelen

De slachtoffers, Milgrim en Lischinsky, waren prominente vredesvoorvechters. Milgrim, sinds november 2023 werkzaam bij de afdeling publieke diplomatie, werkte samen met Tech2Peace om de Israëlisch-Palestijnse dialoog te bevorderen en werkte aan een masterproject over vriendschappen voor vredesopbouw, waarbij haar vader opmerkte: “Ze hield van iedereen die in het Midden-Oosten leefde.” Lischinsky, een christen van Duits-Israëli-sche afkomst die in de IDF diende en de Abraham-akkoorden steunde, richtte zich op zaken in het Midden-Oosten en Noord-Afrika en pleitte voor regionale samenwerking. Hun dood tijdens een humanitair evenement weersprekt de verklaarde anti-Israëli-sche motieven van Rodriguez, wat wijst op een opzettelijke aanval om gematigde stemmen binnen de Israëlische administratie te elimineren die harde beleidslijnen zouden kunnen uitdagen. Dit sluit aan bij historische zionistische tactieken, zoals de bomaanslagen in Bagdad, die Joodse gemeenschappen terroriseerden om bredere agenda’s te dienen.

Onbeantwoorde vragen en exploitatie van het narratief

Het incident roept cruciale eigenaardigheden op die de verdenking van een valse-vlag-operatie versterken, hoewel er geen direct bewijs is dat dit bevestigt. Hoe wist Rodriguez, een burger zonder duidelijke connecties, de locatie van het beperkte evenement, 5,6 km verwijderd van de Israëlische ambassade, ondanks de veiligheidstraining van het ambassadepersoneel? De sluiting van het museum en de beperkte openbaarmaking aan geregistreerde aanwezigen suggereren dat hij mogelijk insiderinformatie had, hoewel activistische netwerken of verkenning plausibele alternatieven blijven. Waarom richtte hij zich op een humanitair evenement dat het welzijn van Gaza bevorderde, waardoor zijn verklaarde zaak werd ondermijnd? Zijn overgave en de nabijheid van het FBI-veldkantoor wijzen op een gechoreografeerde daad voor zichtbaarheid. Het meest veelzeggend is dat aanhangers van Israël, waaronder president Trump en door AIPAC gesteunde politici zoals Rubio, de schietpartij snel bestempelden als “moslim-antisemitische terreur”, ondanks Rodriguez’ niet-moslimachtergrond en Lischinsky’s christelijke identiteit. Israëlische functionarissen, waaronder Netanyahu, verbonden het met de aanval van Hamas op 7 oktober 2023, wat tactieken weerspiegelt die in eerdere valse-vlag-operaties werden gebruikt om tegenstanders te belasten en onderdrukking te rechtvaardigen. Dit narratief voedde islamofobie en oproepen tot censuur van pro-Palestijns activisme, in lijn met Trumps behoefte om de publieke opinie in de VS, die sterk negatief is geworden ten aanzien van Israëls acties, tegen te gaan.

Overeenstemming met historische precedents

Hoewel er geen definitief bewijs is dat de schietpartij in D.C. in verband brengt met een door Israël georkestreerde actie, zijn de parallellen met bevestigde valse-vlag-operaties opvallend. De Lavon-affaire zag Israël westerse doelen bombarderen om Egyptische radicalen de schuld te geven, terwijl de bomaanslagen in Bagdad de Joodse migratie naar Israël aanjoegen. Het tijdstip van de aanval in D.C., dat de aandacht afleidde van het Jenin-incident, de eliminatie van vredesvoorvechters en de exploitatie om dissidentie te onderdrukken, weerspiegelen een patroon van strategische misleiding. De risico’s van het ensceneren van een dergelijke operatie in de VS zijn aanzienlijk, maar de voordelen – het herstellen van Israëls slachtoffernarratief, het afleiden van wereldwijde kritiek en het in staat stellen van politieke bondgenoten om anti-Palestijns beleid te bevorderen – sluiten aan bij Israëls historische gebruik van geheime operaties om crises het hoofd te bieden.

Mediaverschuiving en Jenin-incident

De ernst van het Jenin-incident – schoten van de IDF direct op diplomaten, die een nabijgelegen muur raakten – wijkt af van standaardprotocollen voor waarschuwingsschoten en onderstreept een motief voor afleiding. De snelle verschuiving in internationale media (bijv. *CNN*, *The New York Times*, *Al Jazeera*) en Google-zoekresultaten van Jenin naar de schietpartij in D.C. verwaterde de focus op Israëls acties, hoewel de diplomatieke reacties van Europa en Turkije ervoor zorgden dat Jenin in de nieuwscyclus bleef. Dit opportunistische narratiefbeheer, hoewel het geen valse-vlag-operatie bewijst, sluit aan bij historische patronen waarbij crises werden benut om de publieke perceptie te veranderen.

Conclusie

De schietpartij in het Capital Jewish Museum, met zijn verdachte tijdstip, beperkte toegang tot het evenement, het tegenstrijdige profiel van de verdachte en politieke exploitatie, sluit aan bij Israël's geschiedenis van valse-vlag-operaties, maar mist definitief bewijs van orkestratie. Het incident, dat uren na de roekeloze schoten van de IDF op diplomaten in Jenin plaatsvond, samen met de verschuiving van de media naar D.C., suggereert een handige afleiding van wereldwijde veroordeling. Rodriguez' manifest, met zijn onjuiste verwijzing naar "Halintar" en mogelijke verwarring met "Halilintar", spreekt zijn anti-imperialistische houding en onderzoeksachtergrond tegen, wat vragen oproept over vervalsing of manipulatie. Zijn toegang tot de locatie van het evenement en de gerichte aanval op vredesvoorvechters voeden verdere verdenkingen, maar zijn geradicaliseerde achtergrond en overgave sluiten aan bij geweld door een eenzame dader. De exploitatie van het incident om islamofobie aan te wakkeren en pro-Palestijns activisme te onderdrukken weerspiegelt historische tactieken en rechtvaardigt dringend onderzoek naar mogelijke betrokkenheid van de Mossad of zionistische extremisten. Totdat er concreet bewijs opduikt, blijft de schietpartij een tragische daad van ideologisch gedreven geweld, waarbij het tijdstip, de anomalieën in het manifest en toegangsproblemen verdere onderzoek vereisen.